

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Christmas Møller): Saaledes som det fremgaar af den i Gaar afgivne Betænkning, har Udvalget delt sig i et Flertal bestaaende af Regeringspartiets, Det konservative Folkepartis og Det radikale Venstres Medlemmer af Udvalget, hvilket Flertal indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og i to Mindretal, som kort har motiveret deres Stilling i Betænkningen og naturligvis igennem deres Ordførere vil motivere deres Stilling her i Salen; det skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg tror, at jeg giver Udtryk for en almindelig Opfattelse, naar jeg siger, at man maa beklage, det ikke er lykkedes i Udvalget at naa til Enighed om Sagen, saaledes at dette Spørgsmaal, som er af saa livsvigtig Interesse for Landet, kunde løses i Enighed. Jeg har sikkert ogsaa Lov til at sige, at der under Udvalgsforhandlingen har været udfoldet Bestræbelser i den Retning, hvilket for saa vidt ogsaa fremgaar af den korte Betænkning gennem den Kendsgerning, at der har været Samraad ikke blot med den højtærede Statsminister, men ogsaa med den højtærede Arbejds- og Socialminister for derigennem at høre, hvorledes Forligsmandens Stilling var til Spørgsmaalet om at fremsætte nyt Mæglingforslag i Konflikten. Man maa beklage, at det ikke er lykkedes at finde en Udvej, og at det ikke har været muligt, saaledes som Situationen laa, og saaledes som afgørende Faktorer mente at maatte handle, at skabe en ny Mægling, og der har derfor, saaledes som Sagen laa for Udvalget i Møderne den 8. og 9. Maj, kun været det Spørgsmaal at tage Stilling til, da der ikke viste sig andre Udveje at løse Sagen paa: det af Statsministeren fremsatte Forslag. Man har jo ogsaa Lov til at sige, at det om denne Sag gælder, at hvem end Statsministeren var, hvilket Parti Statsministeren end tilhørte, saa vilde, det viser den historiske Udvikling i 30erne lige op til Krigen, en Statsminister med Hensyn til at stille Forslag vel nogenlunde have handlet, saaledes som den nuværende højtærede Statsminister har gjort det her. Jeg kan derfor paa Flertallets Vegne, og ogsaa paa Det konservative Folkepartis Vegne, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeg har kun een Bemærkning at gøre yderligere, nemlig den, at jeg tror, en Debat,

som man maaske fra nogle Sider har Lyst til at føre om, hvorvidt Arbejdet nu bliver taget op paa Mandag, er temmelig gold og ikke har nogen Interesse. Jeg understreger med overordentlig stor Tilfredshed, at „Social-Demokraten“, det socialdemokratiske Oppositionspartis, det store Arbejderpartis ledende Organ, i sin Artikel i Gaar klart og tydeligt skrev, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, hvad enten man er stemt for det foreliggende Lovforslag, eller man havde været stemt for at se Tiden lidt an eller at gaa andre Veje, saaledes som det jo har været antydet. Det er klart skrevet af „Social-Demokraten“, at en af Rigsdagen vedtagne Lov naturligvis skal følges, og jeg tror ikke, at en Debat om en saa selvfølgelig Sag har nogen som helst Interesse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse ved anden og tredje Behandling.

Hans Hedtoft: Vi delte fra vor Side det Ønske, som den højtærede Statsminister udtalte ved dette Lovforslags Fremsættelse, at det maatte være muligt her i Salen at samle et alt overvejende Flertal for en Løsning af den Konflikt, som nærværende Lovforslag drejer sig om. Vi erkendte, og vi erkender, at den Slagterikonflikt, vi i Øjeblikket har, ikke kunde blive ved med at gaa, fordi der staar alt for store Interesser paa Spil, Interesser, der ikke alene berører de uenige Parter, men som i afgørende Grad har Betydning for Trediepart, for Samfundet, for Byernes Levnedsmiddelforsyning, for Eksporten, overhovedet for Ting og Omraader, der maa være afgørende for enhver, som vort Lands Vel ligger paa Sinde, og som er interesseret i en fremtidig rolig social Udvikling. Naar det desværre ikke er lykkedes at samle Parterne i Enighed om en Udvej, er det Partiet Venstres og den højtærede Statsministers Skyld.

Det er nu bekendt for Tingets Medlemmer og for Offentligheden, at det under Sagens Behandling er bekræftet, at der blot der vistes god Vilje fra alle Sider, var Mulighed for et nyt Mæglingforslag, for et Forsøg, som efter de Oplysninger, der ligger for mig, havde alle Muligheder for at føre til en Udvej, en Udgang paa denne Sag, der vilde skabe en helt anden Atmosfære end den, vi nu er i. Havde Forligsmanden foruden fra de kontraherende Parter, fra de stridende Parter, ogsaa fra Lovgivningsmagten, fra Rigsdagen eller den højtærede Statsminister, eller hvilken Form man maatte have fundet frem til, faaet en saadan Tilskyndelse, var en ny Mægling